

Diumente V (C) de durant l'any

Text de l'Evangelí (Lc 5,1-11): En una ocasió, Jesús es trobava vora el llac de Genesaret, i la gent s'apinyava al seu voltant per escoltar la paraula de Déu. Llavors veié dues barques amarrades vora l'aigua; els pescadors n'havien baixat i rentaven les xarxes. Pujà en una de les barques, que era de Simó, li demanà que l'apartés una mica de terra, s'assegué i instruïa la gent de la barca estant. Quan acabà de parlar, digué a Simó: «Tira llac endins i caleu les xarxes per pescar». Simó li respongué: «Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem agafat res; però, ja que tu ho dius, calaré les xarxes». Ho feren així, i van arregar tant i tant de peix que les xarxes se'ls esquinçaven. Llavors van fer senyal als companys de l'altra barca que vinguessin a ajudar-los. Ells hi anaren, i ompliren tant les dues barques que quasi s'enfonsaven.

Simó Pere, en veure-ho, es llançà als genolls de Jesús dient: «Aparta't de mi, Senyor, que sóc un pecador! Veient una pesca com aquella, ell i tots els qui anaven amb ell no se'n sabien avenir, i igualment passà amb Jaume i Joan, fills de Zebedeu, que eren socis de Simó. Jesús digué a Simó: «No tinguis por. D'ara endavant seràs pescador d'homes». Ells tornaren les barques a terra, ho deixaren tot i el van seguir.

«Ja que tu ho dius, calaré les xarxes»

Mn. Blas RUIZ i López
(Ascó, Tarragona, Espanya)

Avui, l'Evangelí ens ofereix el diàleg, senzill i profund a la vegada, entre Jesús i Simó Pere, diàleg que podríem fer nostre: enmig de les aigües tempestuoses d'aquest

món, ens esmercem en nedar contra corrent, tot buscant la bona pesca d'un anunci de l'Evangelí que obtingui una resposta fructuosa...

I és aleshores quan ens cau a sobre, indefectiblement, la dura realitat; les nostres forces no són suficients. Necessitem alguna cosa més: la confiança en la Paraula d'aquell que ens ha promès que mai no ens deixarà sols. «Mestre, ens hi hem escarrassat tota la nit i no hem agafat res; però, ja que tu ho dius, calaré les xarxes» (Lc 5,5). Aquesta resposta de Pere la podem entendre en relació a les paraules de Maria a les noces de Canà: «Feu tot el que Ell us digui» (Jn 2,5). I és en el compliment confiat de la voluntat del Senyor quan el nostre treball resulta profitós.

I tot, malgrat la nostra limitació de pecadors: «Aparta't de mi, Senyor, que sóc un pecador» (Lc 5,8). Sant Ireneu de Lió descobreix un aspecte pedagògic en el pecat: qui és conscient de la seva naturalesa pecadora és capaç de reconèixer la seva condició de criatura, i aquest reconeixement ens posa davant l'evidència d'un Creador que ens ultrapassa.

Solament qui, com Pere, ha sabut acceptar la seva limitació està en condicions d'acceptar que els fruits del seu treball apostòlic no són seus, sinó d'Aquell de qui se n'ha servit com d'un instrument. El Senyor crida els Apòstols per a ser pescadors d'homes, però el veritable pescador és Ell: el bon deixeble no és més que la xarxa que arreplega la pesca, i aquesta xarxa solament és efectiva si actua com ho van fer els Apòstols: deixant-ho tot i seguint el Senyor (cf. Lc 5,11).